

PRZEGLĄD BIBLIOGRAFICZNY RYBOŁÓWSTWA MORSKIEGO

OPRACOWANY PRZEZ OŚRODEK DOKUMENTACJI
MORSKIEGO INSTYTUTU RYBACKIEGO

Rok II

Gdańsk — Listopad 1952 r.

Nr 11

Gwiazdką obok porządkowych liczb artykułów oznaczone są publikacje, znajdujące się w bibliotece MIR; dwiema gwiazdkami — tłumaczenia publikacji wykonane przez MIR.

ICHTIOLOGIA

217* 639.3.04:597.553.1 (47) MIR-11.52

Stroganow N. S.: **Zdolność życiowa nie zapłodnionej ikry śledzia z rzeki Wolgi przy różnych warunkach przechowywania.** „Żizniesposobnost' nieopłodotworionnoj ikry sieldi pri raznykh usłowjach chranienija”. Rybn. Choz., Moskwa, mies., t. 28, Nr 3, marz. 52, s. 54. 26×16,5 cm, 2,7 str., 2 tabl. — Badania wykazały, że nawet po 2 godzinach po śmierci samicy ikra może być jeszcze zapłodniona. Wpływ czasu na procent zapłodnienia ikry. Szybkość rozwoju nie różni się od normalnej. Przy niższej temperaturze przechowywania ikra jest dłużej zdolna do zapłodnienia. Przy dłuższym przechowywaniu, np. 24 godz., temp. 3,5° — legną się larwy z wykrzywionym kręgosłupem itd.

218* 639.2.001.5:597.555.2 MIR-11.52

Wörensén I.: **Badania czynników wpływających na wędrówkę węgorza w górę rzek.** „An investigation of some factors affecting the upstream migration of the eel”. An. Report 1950, Lund, Fishery Board of Sweden, Report Nr 32, 1950; B 5, 2,5 str., 2 fot. — Na podstawie przeprowadzonych doświadczeń stwierdza autor, że na wędrówkę węgorza w górę rzek wpływają panujące warunki światła, temperatury i prądów. Stopień działania tych czynników zależy od wymiarów węgorza. Światło działa hamująco na ruchy większych węgorzy, podczas gdy mniejsze odbywają wędrówki przy świetle. Ruchliwość młodych węgorzy jest natomiast mniejsza w wodzie o niskiej temperaturze, na którą mniej są wrażliwe węgorze większe. Węgorze o wymiarach 10—15 cm pokonują prąd o maksymalnej szybkości 0,6—0,9 m/sek., węgorze większe pokonują prąd przekraczający 1,5 m/sek.

219* 591.431.4:597 MIR-11.52

Starmach K.: **Zęby gardłowe u ryb i ich zmiany.** Wszechświat, Kraków, R. 1951, zesz. 5, luty 52, s. 154; A4, 3 str., 7 rys., 2 tabl. — Ryby drapieżne posiadają zęby ostre, rozslane po całej paszczy, zaś ryby niedrapieżne posiadają jedynie zęby gardłowe. Kształt zębów jest różny dla poszczególnych gatunków ryb. Ryby zmieniają w ciągu życia kilkakrotnie swe zęby i używają ich nie w tym samym miejscu, lecz obok, a dawna tkanka kostna, wskutek resorpcji zanika. Rozwój zębów u ryb obejmuje 3 zasadnicze etapy: zęby pierwotne (embrio), zęby przejściowe (larwy), definitywne u ryb rozwiniętych. Zęby rosną tylko przez zmianę starych na nowe, zmiana zaś wiąże się z tempem wzrostu ryby.

220* 639.2.001.5.002.52 MIR-11.52

Feryman A. D.: **Prosty aparat do przecinania otolitów.** „A simple otolith cutter”. J. du Conseil, Copenhagen, t. 17, Nr 1, październ. 50, s. 37; B5, 3 str., 2 fot., 1 rys., 1 poz. bibl. — Aparat składa się z silnika elektrycznego, na osi którego umieszczono delikatną piłeczkę jubilerską. Otolit umieszcza się w uchwyście przesuwającym za pomocą śrub. Przecinany otolit chłodzony wodą, która równocześnie usuwa opilki wałeczkowe. Otrzymany przekrój otolithu jest na tyle gładki, że nadaje się do obserwacji pod mikroskopem i do fotografowania. Zaletą aparatu jest szybkość przecinania i czystość otolitów, jak również to, że jest on niewielki, może więc być łatwo przenoszony.

OCEANOGRAFIA BIOLOGICZNA I FIZYCZNA

221* 574:551.46 MIR-11.52

Demel K.: **Życie morza. Zarys oceanografii biologicznej.** Wyd. 2, Gdańsk, 1951, Wydawn. Morskie; D., A5, 610 str., 68 fot., 246 rys., 8 wyk., 12 tabl., 35 mapek, 82 poz. bibl. — Książka wprowadza dość gruntownie w najważniejsze zagadnienia biologii morza. W stosunku do wydania pierwszego wprowadzone zostały 2 nowe rozdziały o rybołóstwie na Bałtyku i o zasobach morza oraz podrozdziały o najnowszych badaniach osadów morskich, o cieplnej gospodarce morza, o lodzie morskim i jego wpływie na życie morza, o M. Barentsa i o M. Północnym. Znacznie powiększono rozdział o Bałtyku.

222* 551.464 MIR-11.52

Buch K.: **Oznaczenie kolorymetryczne stężenia jonów wodorowych w wodzie morskiej.** „Die kolorimetrische Bestimmung der Wasserstoffionenkonzentration im Seewasser”. Rapp. Procès-Verb. des Reun., Vol. 103, Copenhagen, maj 37, s. 27; 26×21 cm, 7 str., 4 tabl., 12 poz. bibl. — Autor omawia dwie grupy metod oznaczania pH, mianowicie metody buforowe i bezbuforowe. Dokładne wskazówki do wykonywania pomiarów wraz ze wzorami i tabelami poprawek na temperaturę i zasolenie przy uwzględnieniu poszczególnych wskaźników, jak czerwien krezolowa, czerwien fenolowa, błękit tymolowy — stanowią o wysokich praktycznych zastosowaniach tej pracy.

223* 581.526.3 MIR-11.52

Međwecka-Kornaš A.: **Zespoły roślinne w środowisku morskim.** Wszechświat, Kraków, R. 1951, zesz. 10, czerw. 52, s. 293; A4, 6 str., 1 fot., 5 rys., 1 poz. bibl. — Autorka charakteryzuje poznane dotychczas zespoły roślinne polskiego Bałtyku pod względem ich wymagań ekologicznych; omawia najważniejsze czynniki działające w środowisku morskim na roślinność.

POŁOWY I SPRZĘT RYBACKI

224* 639.1.081.22:639.2.081.1 (47) MIR-11.52

Tokariw A. K.: **Sposoby ulepszenia przemysłowego zwiadu rybackiego.** „Puti ulucszszennja promyslowoj razwiedki ryby i morskowo zwieria”. Rybn. Choz., Moskwa, mies., t. 28, Nr 5, maj 52, s. 8; 26×16,5 cm, 2,5 str. — Za mało uwagi poświęcają temu zagadnieniu przedsiębiorstwa i instytucje. Wykłady pt. „Zwiad rybacki” należy prowadzić na wyższych uczelniach. Należy ustalić metodę połowu poszczególnych ryb we wszystkich basenach oraz zbadać kiedy i z jakiego powodu gromadzi się ryba; należy posługiwać się echosondą, samolotem. Odnośnie Bałtyku należy szukać śledzia echosondą, zorganizować stały zwiad za dorszem, śledziem w Zatoce Ryskiej i innych miejscach M. Bałtyckiego.

225* 659.1.081.22:338 (47) MIR-11.52

Gostiszczew W. S.: **Usunąć niedociągnięcia w pracy przemysłowego zwiadu rybackiego na Bałtyku.** „Ustranit' niedostatki w rabotie Baltijskoj promyslowoj razwiedki”. Rybn. Choz., Moskwa, mies., t. 28, Nr 5, maj 52, s. 10; 26×16,5 cm, 1 str. — Przemysłowy zwiad rybacki (połowy próbne) na

Baltyku nie stoi na wysokości zadania: dane są spóźnione, odnoszą się przeważnie tylko do części południowej i środkowej, dane mijają się często z prawdą. Autor podaje najważniejsze łowiska dorszowe wg kwadratów. Należy uzupełnić mapę łowisk z 49 r.

226* 621.39.002.52:639.2.081 MIR-11.52

Czy telewizja podwodna okaże się pomocą w rybołówstwie? „La télévision sous-marine va-t-elle aider la pêche?” Pêche Maritime, Paris, mies., t. 31, Nr 890, maj 52, s. 209; 31×24,5 cm, 1 str. — Obecnie przeprowadza się badania i próby zastosowania aparatu telewizyjnego w rybołówstwie. Aparat ten oddaje znaczne usługi w dokonywaniu obserwacji życia ryb, sposobu ich odżywiania, warunków fizycznych środowiska. W najbliższym czasie aparat telewizyjny odda ogromne usługi w strategii rybołówstwa — w poszukiwaniu i określaniu łowisk. Scottish Marine Biological Association zajmuje się obecnie konstrukcją podwodnego aparatu telewizyjnego do połowów morskich.

227* 639.2.081.11:667.166/167 MIR-11.52

Kannegieter J.: Na czym polega wyższość konserwacji sieci przy dodaniu „Testalinu” w przeciwieństwie do poprzedniej zwykłej konserwacji za pomocą „Katechu”. „Welchen Vorzug hat die Netzkonservierung mit Testalinzusatz gegenüber dem bisherigen einfachen Katechu-Verfahren”. Odb. Fischerei Ztg., Bd. 43, Nr 9, 1940; D., A4, 1,2 str. — Przeprowadzono równocześnie próby konserwacji jednakowych kawałków sieci za pomocą 2 metod: z dodaniem katechu i drugiej — z dodaniem testalinu i katechu. W wyniku okazało się, że sieć wyjęta z I roztworu była zanieczyszczona glonami i straciła trwałość, a sieć wyjęta z drugiego roztworu miała nie zmieniony kolor, brak było zanieczyszczeń glonów i nie straciła ze swej mocy. Autor podkreśla, że roztwór musi być przygotowany i wymieszany dokładnie, aby spełnić zadanie.

KONSERWACJA I TECHNOLOGIA PRZETWÓRSTWA RYBNEGO

228* 664.951.2.002.52(47) MIR-11.52

Suchowij W. S.: **Mechanizacja kadzłowego solenia drobnej ryby w ZSRR.** „Miechanizirowanije linii czernowowo posola mielkoj ryby w USSR”. Rybn. Choz., Moskwa, mies., t. 28, Nr 5, maj 52 s. 21; 26×16,5 cm, 2 str. — Mechaniczne solenie składa się z: 1) pompy ssącej RB-100, 2) hydrotransportera, 3) oddzielacza wody, 4) automatycznej wagi, 5) transportera, 6) dwu bunkrów, 7) transportera do soli, 8) dozatora soli, 9) mieszacza soli i ryby, 10) wibratorów, 11) prasy elektrycznej. Wydajność 12 ton sirowca/godz. Oszczędność pracy, lepsza jakość produkcji.

229* 628.513:546.321.73:664.95 MIR-11.52

Tarr H., Sunderland P.: **Warunki w jakich azotyny powstrzymują bakteryjne psucie się ryb.** „Conditions under which nitrites inhibit bacterial spoilage of fish”. Progress Reports, Fish. Research Bd of Canada, Nr 44, czerw. 40, s. 16; B5,

2 str. — Na podstawie opisanego w pracy eksperymentu autorzy dochodzą do wniosku, że tylko w środowiskach kwaśnych azotyny powstrzymują wzrost większości bakterii powodujących psucie mięsa ryb. W rybie żywej mięśnie mają odczyn obojętny, a stają się lekko kwaśne po jej śmierci. To nieznaczne zakwaszenie może wpłynąć po dodaniu azotynów na zahamowanie wzrostu. Optymalne działanie azotynów przy pH „6”. Zastosowanie azotynów w praktyce napotyka na trudności, ponieważ problem zwiększenia kwasowości mięsa bez szkody dla niego nie jest jeszcze rozwiązany.

230* 664.951.3 MIR-11.52

Tilgner D. J.: **Technologia wędzenia ryb.** W-wa, 1947, Biblioteka Techn.; D., A5, 132 str., 10 rys., 5 tabl., 16 poz. bibl. — Autor omawia postępy w wędzarnictwie, przygotowanie sirowca, metody wędzenia na zimno i na gorąco, składowanie oraz wartość odżywczą ryb. Ogólne wytyczne budowy wędzarni oraz opis różnych typów wędzarni. W uzupełnieniu podano podstawowe składniki gospodarki w tego typu zakładach wytwórczych. Książka przeznaczona do użytku pracowników i organizatorów przemysłu i handlu morskiego, jak również młodzieży specjalizującej się w tej dziedzinie.

231* 664.95.002.52(42) MIR-11.52

Nowa maszyna do filetowania ryby. „Une nouvelle machine à fileter le poisson”. Pêche Maritime, Paris, mies., t. 31, Nr 887, s. 65; 31×24,5 cm, 1 str., 5 fot. — Nowa maszyna do filetowania ryby „Baader 99” została zainstalowana w wytwórni filetów w Hull. Wynalazcą jest Rudolf Baader. Komplet maszyn Baader 99 składa się z: 1. maszyny do odgławiania, 2. maszyny do filetowania, 3. dwóch maszyn do automatycznego zdejmowania skóry z ryby. Opis budowy poszczególnych maszyn i opis procesu obróbki ryby.

EKONOMIA — STATYSTYKA

232* 639.2:31(493) MIR-11.52

Rybołówstwo belgijskie w 1951. „La pêche belge en 1951”. Pêche Maritime, Paris, mies., t. 31, Nr 890 maj 52, s. 214; 31×24,5 cm, 0,25 str. — Dane statystyczne dotyczące połowów ryb w Belgii w 1951. W ciągu 1951 roku wyłowiono 51.482 t ryb wartości 483.000.000 fr. belg. W porównaniu z r. 1950 połowy zmalały (53.179 t w 1950). Cena 1 kg wzrosła z 7,94 fr. b. na 9,37 fr. b. Podano tabelę porównawczą z r. 1950—51 połowów ryb demnych, pelagicznych, skorupiaków, mięczaków.

233* 639.2:664.95:338(8) MIR-11.52

André A.: **Rybołówstwo w Ameryce Południowej.** „La pêche en Amérique du Sud”. Pêche Maritime, Paris, mies., t. 31, Nr 887, luty 52, s. 68; 31×24,5 cm, 1 str. — Ameryka Połudn. produkuje ok. 500000 ton ryb. W artykule podano krótko, w których rozwija się rybołówstwo (ilość rybaków, statków rybackich) oraz organizacje przetwórstwa rybnego i handlu w poszczególnych państwach Ameryki Południowej.

Niniejszy Przegląd Bibliograficzny zawiera jedynie część analiz dokumentacyjnych publikacji z zakresu rybołówstwa morskiego. Pełna dokumentacja ukazuje się w postaci kart dokumentacyjnych, wydawanych przez Centralny Instytut Dokumentacji Naukowo-Technicznej (Warszawa, Al. Niepodległości 188). CIDNT przyjmuje prenumeratę kart dokumentacyjnych, która może obejmować zarówno całą dokumentację naukowo-techniczną, jak i oddzielne jej działy lub poszczególne zagadnienia i tematy techniczne. Cena karty dokumentacyjnej wynosi w prenumeracie 10 gr.

CIDNT wykonuje (za zwrotem kosztów) fotokopie i mikrofilmy publikacji objętych zarówno przeglądem bibliograficznym, jak i kartami dokumentacyjnymi.

kiej i światowej. Akademik Gersewanow opracował szereg nowych metod obliczania zasadniczych typów budowli morskich; jest on twórcą radzieckiej szkoły mechaniki gruntów).

Budownictwo morskie, które było wyraźnie zaniedbywane w okresie Rosji carskiej, po Wielkiej Rewolucji Październikowej otrzymało szereg poważnych warsztatów pracy badawczo-naukowej w postaci specjalnych instytutów naukowych. Niewątpliwie owocnej pracy tych właśnie instytutów uczonych radzieckich należy zawdzięczać stworzenie dostatecznych podstaw naukowych dla podjęcia realizacji gigantycznego projektu Kanału Wołga—Don oraz innych podobnych projektów. Wobec rozmiarów zbiorników wodnych wchodzących w skład tej budowli (Morze Cymłańskie), przeprowadzone w związku z nią roboty hydrotechniczne miały w pewnej mierze charakter morskich robót hydrotechnicznych.

Warto choćby w wielkim skrócie przypomnieć zasadnicze cyfry charakteryzujące to wielkie dzieło inżynierii, którego realizacja nie byłaby możliwa bez uprzedniego osiągnięcia odpowiedniego poziomu odnośnych gałęzi nauki radzieckiej). Ogólna długość Kanału Wołga—Don, od Stalingradu do Rostowa, wynosi 540 km., z czego 101 km. przypada na

kanal, 180 km. na Morze Cymłańskie. W związku z całością budowli wykonano 4 ogromne zbiorniki wodne, z których największy — Morze Cymłańskie — mieści 13 miliardów m³ wody. Powstał on w wyniku zbudowania zapory o długości 13,5 km. Tzw. schody wołańskie, utworzone z 9 słuz, podnoszą statki żeglujące po nowej drodze wodnej na 88-metrową wysokość wododziału, następnie zaś „schody dońskie”, liczące 4 słuz, opuszczają statki o 44 m ku Donowi.

Zasadnicze roboty wykonano w ciągu 2 lat. W zakresie robót ziemnych suma ich wyraża się liczbą 150 milionów m³, w zakresie robót betonowych — ok. 3 miliony m³. Roboty ziemne były zmechanizowane w 98%, wszelkie inne w 90%.

W oparciu o wielkie zdobycze nauki radzieckiej w zakresie wiedzy o morzu i hydrotechniki, dzięki ofiarnemu wysiłkowi całego narodu radzieckiego, w dniu 31 maja br. nastąpiło połączenie dwóch wielkich rzek radzieckich — Wołgi i Donu, tworzące potężną magistralę wodną, która łączy morza: Czarne, Azowskie i Kaspijskie z morzami Bałtyckim i Białym. Na mocnych podstawach radzieckiej nauki hydrotechnicznej naród radziecki mógł wznieść tę wielką budowlę komunizmu, która przyczyni się do znacznego ożywienia wymiany towarowej i przekształci dotychczasowe naturalne oblicze olbrzymich połaci Kraju Rad, zamieniając bezpłodne pustynie na urodzajne pola i ogrody.

K. Grabowski

WYDAWNICTWA NADESŁANE

S. Zilin: *Obszcząją awaria i woprosy morskowo prawa*. Izdatelstwo Morskoi Transport, Moskwa-Leningrad 1950, s. 78.

Broшуra stanowi jedną z pozycji bibliograficznych, składających się na serię pod nazwą „Biblioteczka sudowoditela morskowo flota”. Przeznaczona jest dla kapitanów statków morskich, pracowników przedsiębiorstw żeglugowych oraz organizacji gospodarczych, korzystających z usług floty morskiej.

Jak słusznie podkreślono w przedmowie, panująca w kapitalistycznym świecie zasada „zysku osobistego” przedsiębiorców burżuazyjnych nakłada na pracowników radzieckiego transportu morskiego obowiązek zaznajomienia się z całością stanem norm prawnych, regulujących stosunki handlowe i transportowe ZSRR z krajami kapitalistycznymi.

Zadanie to w zakresie uregulowania zagadnień prawnych związanych z awarią wspólną i wydania praktycznego komentarza obowiązujących w tej dziedzinie norm prawnych — spełnia omawiana broшуra.

Została ona oparta na odnośnych przepisach VII rozdziału radzieckiego Kodeksu Morskiej Żeglugi Handlowej) oraz na Regulach York-Antweperskich z 1950 r., które nie stoją w sprzeczności z KTM.

Treść pracy ujęta została w cztery rozdziały, obejmujące: pojęcie awarii wspólnej; prawa i obowiązki stron wynikające z umowy przewozu morskiego ładunków przy awarii wspólnej i ich stosunki wzajemne z ubezpieczycielami; dokumenty ustalające formalnie awarię wspólną i ich znaczenie; podział strat z tytułu awarii wspólnej pomiędzy uczestników przewozu morskiego.

Ponadto broшуra zawiera szereg aneksów. Najważniejsze z nich stanowią: wyciągi z KTM, obejmujący rozdz. VII „O awarii wspólnej i szczególnie” in extenso, Regulę York-Antweperskie z 1950 r. z komentarzem i w zestawieniu z ich redakcją z 1924 r. Ponadto w aneksach ujęto wzory formularzy używanych dla dokumentowania awarii wspólnej, radzieckich i angielskich, oraz wzór dyspaszy.

Ogólna konstrukcja broшуry jest następująca: na wstępie — sposób jasny i przejrzysty ustala się pojęcie awarii wspólnej i jej cztery cechy zasadnicze, wymagane do kwalifikacji prawnej, mianowicie: rozmyślność, rozważność i nadzwyczajność strat oraz ich poniesienie we wspólnym interesie

sie uratowania majątku morskiego od wspólnego grożącego mu niebezpieczeństwa. Rozbicie rozdziałów na podrozdziały zapewnia układ materiału dowodzący właściwej metodyki, przy założeniu przeznaczenia broшуry dla potrzeb praktyki. Szczególnie dwa dalsze rozdziały, omawiające prawa i obowiązki stron oraz ich stosunki wzajemne z ubezpieczycielami w przypadku awarii wspólnej, jak również całą formalną stronę dokumentacji strat z tytułu takiej awarii, systematyzują w sposób logiczny i dostępny całokształt zagadnienia, które jest skomplikowane dla czytelnika mającego przygotowanie prawne mniejsze niż fachowe morskie.

Wreszcie ostatni rozdział, zajmujący się problemem norm prawnych regulujących zagadnienia awarii wspólnej, zestawia przepisy rozdz. VII KTM i Regulę York-Antweperskie z 1950 r.

Dalszą treść pracy stanowi krótki rys historyczny powstania tych Regul i naświetlenie ich powstania z punktu widzenia interesu ubezpieczycieli burżuazyjnych, którzy mieli prymat w tej próbie kodyfikacji norm prawnych regulujących zagadnienia awarii wspólnej.

Omówiono tu sposoby podziału strat z awarii wspólnej, ogólne pojęcie i zadania dyspaszerów, jak również określenie dyspaszy, sposób jej sporządzania oraz całą formalną stronę dokumentacji przy postępowaniu dyspaszowym.

Rozdział ten w sposób jaskrawszy niż poprzednie wykazuje różnice radzieckiego systemu odpowiedzialności przewoźnika w porównaniu do systemu kapitalistycznego. Na uwagę zasługuje ujęcie zagadnienia odpowiedzialności przewoźnika z tytułu wynagrodzenia osób zatrudnionych w razie wypadku podczas pełnienia obowiązków służbowych; w stosunkach radzieckich odpowiedzialność ta jest nieograniczona, zaś w ustawodawstwie krajów kapitalistycznych — ograniczona. Rozdział ten zawiera ponadto szereg porównań stosunków radzieckich ze stosunkami w poszczególnych krajach kapitalistycznych w dziedzinie granic odpowiedzialności przewoźnika przy stratach wynikających dla majątku morskiego z winy kapitana i członków załogi.

Ten układ materiału, uzupełnionego radzieckimi oraz kapitalistycznymi normami prawnymi, stanowi niewątpliwie o przydatności praktycznej broшуry w warunkach kolizji interesów świata kapitalistycznego i państwa socjalistycznego w dziedzinie przewozu morskiego w imporcie i eksporcie, nie tylko dla pracowników floty radzieckiej, lecz również dla państw demokracji ludowej, zainteresowanych w transporcie morskim.

R. Maciejewska

¹⁾ Dalej używany w skrócie KTM (Kodeksu Torgowowo Morskawantja Sojuza SSR z 1929 r., Sbornik Zakonow SSSR 1929, nr 41 poz. 365).

DO AUTORÓW:

Zagadnienie remontów w naszej gospodarce narodowej urasta do tego samego znaczenia co zagadnienie inwestycji. W listopadzie br. odbędzie się w Warszawie Krajowa Narada w sprawie remontów. Na łamach naszych czasopism fachowych należy poświęcić temu zagadnieniu więcej uwagi niż dotychczas.

Redakcja „TGM” zwraca się do swych współpracowników i do techników morskich, którzy jeszcze nie publikowali swych prac na łamach „TGM”, — z prośbą o nadsyłanie artykułów na tematy remontowe (Remonty szybkościowe, Problemy konstrukcyjne, Technologia remontów, Organizacja służby ruchu, Współzawodnictwo pracy o okresy międzyremont., Mat. zastępcze, Wydziały i bazy remontowe, Urządzenia i przydział narzędzi remont., Normalizacja w remontach, Właściwy dobór smarów i normy smarownicze). — Wskazane jest uprzednie porozumienie telef. z Redakcją.

OD ADMINISTRACJI

Zawiadamiamy wszystkich rybaków i pracowników lądowych rybołówstwa morskiego, że dotychczas ukazujący się miesięcznik rybaków „Rybak i Przetwórcza” z dniem 1 paź-

dziernika br. uległ likwidacji, a wychodzące nadal czasopismo dwutygodniowe „Ster” przestaje uwzględniać w swej tematyce zagadnienia rybołówstwa morskiego.

Oceniając, iż na danym etapie rozwoju rybołówstwa morskiego szeroki aktyw jego pracowników musi mieć swoje jedno, lecz częściej wychodzące i żywiej redagowane czasopismo, w miejsce zlikwidowanego miesięcznika ukazuje się w końcu każdego tygodnia czasopismo „Rybak Morski”. Ten żywo redagowany i bogato ilustrowany tygodnik o interesującej szacie graficznej spotka się zapewne z życzliwym przyjęciem u rybaków morskich z całego naszego wybrzeża.

Redakcja „Rybaka Morskiego” przejęła wszystkie agendy „Rybaka i Przetwórcy” oraz zespół korespondentów „Ster”. Dotychczasowi abonenci „Rybaka i Przetwórcy” będą otrzymywali nowe pismo w ramach wpłaconych kwot na prenumeratę.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę „Rybaka Morskiego” przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze. Cena prenumeraty: miesięczna zł 1,20, kwartalna zł 3,60, półroczna zł 7,20, roczna zł 14,40. „Rybak Morski” jest do nabycia we wszystkich punktach sprzedaży dzienników i czasopism na terenie województw nadmorskich. Cena pojedynczego numeru zł 0,30.

OD REDAKCJI

Przypominamy, że zamówienia na prenumeratę na I kwartał 1953 przyjmują wszystkie Urzędy Pocztowe oraz listonosze do dn. 15.I.53.

Redakcja przypomina, że w budżecie na rok 1953 należy zarezerwować środki na prenumeratę czasopisma „Technika i Gospodarka Morska”

Redaktor naczelny: prof. inż. St. Hüchel

Redaktorzy działów technicznych:

Inż. W. Urbanowicz, inż. St. Szymborski,

Redaktorzy działów ekonomicznych:

mgr St. Sierpiński, mgr Cz. Wojewódka

Sekretarz Redakcji: dr M. Boduszyńska

Wydawca: P.P.W. „Wydawnictwa Komunikacyjne”, Oddział Morski

Adres Redakcji i Administracji: Gdańsk-Wrzeszcz, Al. Wojska Polskiego 13, tel. 415-89. — Przyjmowanie interesantów w godz. 9—12. — Cena numeru pojedynczego 10.—zł. Prenumerata roczna 102.— zł. — Prenumeratę należy wpłacać na ręce listonosza lub w najbliższym urzędzie pocztowym przed 15-ym dniem miesiąca poprzedzającego kwartał, za który opłaca się prenumeratę. Wszelkie reklamacje w związku z prenumeratą należy zgłaszać tam, gdzie opłacono należność za prenumeratę.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Przedruk dozwolony z podaniem źródła.

Wysokość nakładu: 1200 + 43 egz — Format czasopisma: A4. Objętość numeru 6 ark. Papier druk. sat 61/88 — 60 gr. kl. V

Druk ukończono 5. XI. 52

Wykonano w Gdańskich Zakładach Graficznych, Gdańsk, Targ Drzewny 11.

Zamówienie nr. 2700 — 13 VIII. — 5. XI. 52 — W-3-10924